

Les dues opcions de diumenge

MIQUEL ICETA

eldebat.cat, 261110

En les darreres hores de la campanya les dues opcions reals estan ja molt clares. Dues opcions legítimes en una democràcia com la nostra. Una opció de centredreta i una opció de centreesquerra. Una opció que pretén lluitar contra la crisi a partir de la baixada d'impostos, la reducció de l'administració i la retallada de les polítiques socials, i una opció que pretén lluitar contra la crisi sense afeblir l'Estat del benestar.

No és aquesta la única disjuntiva que afrontem. També cal decidir quina és la millor forma per assolir el nivell d'autogovern i el respecte que Catalunya mereix. També aquí les dues opcions són clares. Una opció sobiranista que no descarta un futur referèndum per la independència que dividiria els catalans i l'opció catalanista i federal de defensa íntegra de l'Estatut votat per la ciutadania i l'evolució federal de l'Estat de les Autonomies.

Artur Mas situa en aquests moments com a irrenunciable la reclamació d'un concert econòmic. Però també ho va fer l'any 2004 quan vàrem començar a treballar en el nou Estatut i va abandonar aquesta reivindicació l'any 2005. Crec que Mas és molt conscient del caràcter instrumental d'aquesta reivindicació, útil potser per aixecar adhesions i garantia també de frustració immediata, que pot seguir essent manipulada en clau de conflicte entre Catalunya i Espanya.

El president Montilla es presenta a la reelecció amb un balanç de gestió molt notable. Sota la seva presidència Catalunya ha assolit el màxim nivell d'autogovern, el millor sistema de finançament i el màxim nivell d'inversió pública de l'Estat en tota la història. Ha construït 1.000 nous equipaments, d'entre els que destaquen dues escoles per setmana. Si l'any 2003 la Generalitat invertia 365 euros per persona, l'any 2009 van ser 735 euros per persona. Cada dia d'aquests quatre anys s'han contractat 5 mestres, 3 mossos d'esquadra i 2 metges. S'ha col·laborat com mai amb els Ajuntaments, s'han millorat les infraestructures i temes tant sensibles com l'aigua, l'energia, els residus i les pensions han rebut una atenció que mai no havien tingut per part del govern de Catalunya.

Ha practicat la concertació social i també l'acord polític en grans temes de país.

El president Montilla ha tancat la porta a pactar amb el PP i amb els que vulguin trencar amb la resta d'Espanya, ha explicat el que ha fet, les seves prioritats i amb qui compta per governar. Davant d'aquesta claredat, l'ambigüitat d'Artur Mas esdevé un risc que no ens podem permetre. Per això considero que cal votar Montilla i, sobretot, fer l'esforç perquè molta gent vagi a votar el proper diumenge.